

ταν αὐτὰ τὰ μέρη ὑποπίπτωσι, καὶ ὑποχωρῶσιν εἰς τὴν ἀφῆν, τότε λέγομεν ὅτι αὐτὰ τὰ Σώματα εἶναι μαλακά.

Ε'ρ. Ποῖον σχῆμα ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν αὐτὰ τὰ πρωτότυπα μέρη τῆς Ὑλης, διὰ νὰ φέρωσιν τὴν σκληρότητα, ἢ σερρότητα τῶν Σωμάτων;

Α'π. Ὅσον περισσότερον πηλησιάζει τὸ σχῆμα αὐτῶν τῶν μορίων, εἰς ἐκεῖνο τῶν πέντε κανονικῶν Σωμάτων, ἢ ὅσον περισσότερον αἱ ἐπιφάνειαι αὐτῶν μεθ' ὧν ἐγγίξουσιν εἶναι μεγάλαι· τόσον περισσότερον ἢ Ἐλκυσικὴ αὐτῶν εἶναι ἰχυρά· καὶ ἐπομένως, τόσον περισσότερον ἢ συναφεία αὐτῶν, ἢ σερρότης, θελεῖ εἶναι μεγάλη· ἀλλ' ὅσον μᾶλλον αἱ ἐπιφάνειαι μεθ' ὧν αὐτὰ τὰ μόρια ἐγγίξουσιν, ὥσι μικραὶ, καὶ γλυσερῶσιν εὐκόλως τὸ ἓνα ἐπάνω τῆ ἄλλῃ, τόσον περισσότερον εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον, αὐτὰ τὰ Σώματα ἔσονται μαλακά· καὶ αὐτὸ κατὰ διαφόρους βαθμοὺς, καὶ μάλιστα ἕως εἰς τὴν ὑγρότητα. (α)

Ε'ρ. Δὲν εἶναι προσέτι ἡ αἰτία τῆς Ἀκαμψίας, καὶ Εὐκαμψίας τῶν Σωμάτων τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα αὐτῶν τῶν μικρῶν μορίων τῆς Ὑλης;

Α'π. Ἀναμφιβόλως, μ' ὅλον ὁπῶς δὲν ἤμπορεῖ νὰ τὸ ὀρίσῃ τινὰς θετικῶς, ἀλλὰ δι' ἀναλογίας λό-

(α) Ὅρα τὸ ρηθὲν περὶ τῆς ἐλκυσικῆς διὰ συναφείας εἰς τὴν ὑποσημ. (α) σελ. 149.